

Před 2. světovou válkou antisemitismus ve Finsku téměř neexistoval a finská vláda zavrhl kooperaci s Německem, protože odmítala nacistický protižidovský program. Když Finsko odmítlo i spolupráci se Sovětským svazem na konci roku 1939, sovětské jednotky napadly Finsko. Finští Židé, stejně jako ostatní finští občané, narukovali do boje proti Sovětům, 15 z nich bylo zabito a mnoho dalších zraněno. Poté, co Finsko vzdorovalo několik měsíců, bylo v březnu 1940 obklíčeno sovětskými jednotkami a donuceno vzdát se části svého území Sovětům.

V roce 1941 přišly do Finska německé jednotky, Finsko jako válčící spojenc Německa zaútočilo na Sovětský svaz, aby získalo zpět půdu, kterou ztratilo se Sověty v Zimní válce. Během Pokračovací války sloužilo ve finské armádě okolo 300 Židů (finských občanů a uprchlíků z jiných zemích). Německé úřady žádaly finskou vládu o vydání finské židovské komunity, ale Finové odmítli. Finský předseda vlády Johann Wilhelm Rangell byl v roce 1942 dotazován šéfem SS Heinrichem Himmlerem na „židovskou otázku“ ve Finsku, Rangell však nekompromisně konstatoval, že ve Finsku žádná židovská otázka neexistuje, že v zemi žije 2000 vážených židovských občanů, kteří bojovali ve finské armádě stejně jako každý jiný, a tím uzavřel téma diskuse. Němci v této záležitosti již na Finsko netlačili, protože se obávali o ztrátu finské spolupráce proti Sovětům.

Přesto však na konci téhož roku šéf Gestapa Heinrich Müller probíral téma deportace židovských uprchlíků z Finska do Německa se šéfem finské státní policie (Valpo) Arnem Anthonim při jeho návštěvě v Berlíně. Nakonec bylo osm židovských uprchlíků deportováno do Tallinu a pouze jeden z nich přežil válku. Mnoho úředníků a politiků deportaci odsoudilo a případ byl diskutován i v tisku. Výsledkem bylo, že finská vláda odmítla vydat jakékoliv další Židy Němcům.

Kromě tohoto jednoho případu a finských Židů, kteří zemřeli na bitevním poli, Židé ve Finsku, místní a uprchlíci, přežili 2. světovou válku ve Finsku téměř nepoškozeni. Je však nutné nezapomenout, že finští úředníci nesou částečnou odpovědnost za smrt dalších Židů. Během Zimní a Pokračovací války Finové předávali Němcům také sovětské válečné zajatce v rámci programu výměny zajatců bez ohledu na neblahé důsledky pro zajatce. Mezi předanými zajatci bylo okolo 70ti Židů, kteří zemřeli v německém zajetí.